

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ἐδ. Ἑρμοῦ—261

«ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΑΠΑΤΕ»

(Πέτρ. Α'. β'. 17)

Καθὼς ζεύγος τρυγόνων ἐπὶ μεγάλωπρεποῦς δένδρου τὴν φυλεὰν αὐτοῦ πηγνύον εἶναι κύριον τοῦ πλατυφύλλου δένδρου καὶ ἀπὸ κλόνου πετῶν εἰς κλόνον ἀπολαύει τῆς τοῦ φυλλώματος δροσερᾶς αἰθέρας· οὕτω καὶ ὅτε ὁ Δημιουργὸς τὸ τῶν πρωτοπλάστων ζεύγος πρῶτον καὶ μόνον ἐν τῷ παραδείσῳ ἐδημιούργησε, πάντα τὰ ἀγαθὰ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ἀποκλειστικῶς αὐτῷ ἀνήκον πλην τοῦ δένδρου τοῦ γινώσκειν τὸ καλὸν καὶ πονηρὸν· ἀλλὰ καθὼς οἱ νεοσοὶ πολλαπλασιαζόμενοι ἀποκτῶσι δικαιώματα ἐπὶ τῆς εὐρείας τῶν γονέων των κατοικίας, οὕτω καὶ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Ἐῤῥας ἀφοῦ ἐπληθύνθησαν κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου εὐλογητάντος καὶ εἰπόντος αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε κατακυριεύσατε τῆς γῆς· ἐπῆλθεν ἀνάγκη διανομῆς καὶ τῆς γῆς πρὸς κατοικίαν καὶ τῶν ἀγρῶν πρὸς καλλιέργειαν τροφῆς ἕνεκα καὶ τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν πρὸς πληρωσιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτω ἕκαστος ἀνθρώπος ἐκάστη κοινωνία καταλαβόντες χώραν τινα καὶ ἐργαζόμενοι αὐτήν, ἐπλήρουν τὰς ἀνάγκας αὐτῶν ἀπολαμβάνοντες τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ὥστε δικαίως ἠδύνατό τις νὰ νομίσῃ ὅτι πάντα τὰ μέλη τῆς κοινωνίας εὐδαίμονα διήγον βίον. Πλὴν φεῦ! οὔτε πλήρως ἀπῆλθυσαν τέρψεως οὔτε πάντα τὰ μέλη πληροῦν τὰς αὐτῶν ἀνάγκας.

Διότι καθὼς δύο φιλοστόργου, περιστερὰς εἰς μακρὰς πετώτας ἀποστάσεις, ἵνα κομίτωσιν εἰς τὰ ῥάμφη αὐτῶν τροφήν διὰ τοῦς νεοστούς των, αἰμοδόρος ἱεραξ ἐπιπετάσας καταβάλλει μὲ τοῦς γαμφοὺς δύναχας του, ὅσα δὲ μικρὰ πτηνάρια μείναντα ὄρφανὰ ἀδυνατοῦσι τὴν τῆς πείνης ἀνάγκην νὰ πληρώσωσιν, οὕτω πως συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ἐπειδὴ συχνάκις συμβαίνει φυσικὴ ἀδυναμία, αἰφνιδιαία ἀποφρανίσεις καὶ σπουδαία νοσήματα ἐπάγουσιν ἀνι-

κανότητος, καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται τότε ν' ἀποκτῶσι διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν των τὰ πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀπολύτων ἀναγκῶν μέσα, ἐπέρχεται ἀνάγκη, οἱ δυνάμενοι νὰ τρέψωσι τοὺς ἀδυνάτους, ὡσπερ ἡ ἀπαλλαγείσα τῶν ὀνύχων τοῦ ἱερακοῦ περιστερὰ τρέφει καὶ περιβάλλει τοὺς τῆς θανούσης νεοστούς· ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τήμερον οὗτος, αὔριον δ' ἐκεῖνος καὶ ἕτερον ἄλλος ἐναλλάξ περιέρχονται εἰς τὰς αὐτὰς στερησεις γεννᾶται τὸ καθήκον τῆς πρὸς ἀλλήλους βοηθείας, καὶ οὕτω ὁ δυνάμενος ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἠθικὸν χρέος, ὅπερ ἄριστα ἐν τῷ εὐαγγελίῳ εἶναι ἐκπεφρημένοι, ὅπως θέλετε ἵνα ποιῶσιν ἡμῖν νοὶ ἄνθρωποι, ὁμοίως καὶ ὑμεῖς αὐτοῖς ποιεῖτε». Ταῦτα, ὅ ἀνγνωστὰ, δὲν εἶναι θεωρεῖται ἀλλ' ἀλήθεια διέπουται τὸν κόσμον καὶ νόμοι φυσικοὶ ὑπὸ τοῦ Πλάστου θεσιμῆνοι.

Ἄλλὰ τίς εἶναι ἡ ἐν ἡμῖν αὕτη ἀλήθεια, ἤθελεν ἐρωτήσει τις, καὶ τίς εἶναι ὁ τὸν ὅποιον λέγεις φυσικὸς κόσμος; Ἄ! δὲν τὸν γνωρίζετε, στραφῆτε εἰς τὰ ἐντὸς ἡμῶν, ἐρευνήσατε τὰ σπλάχνα σας, καὶ θέλετε τὸν εὐρεῖ ἐκεῖ ὑπὸ τὰ φύλλα τῆς καρδίας σας, προτίξατε καὶ θέλετε τὸν ἰσοῖ ῥέοντα εἰς τὸ αἷμα τῶν φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν σας, ἀροκᾶσθητε καὶ θέλετε τὸν ἀκούσει πᾶλλοντα παλμοῦς οἴκτου καὶ συμπαθείας πρὸς τοὺς ἀδυνάτους καὶ πάσχοντας· διότι ὁ νόμος οὗτος δὲν εἶναι τι ἄψυχον καὶ νεκρὸν ἀλλὰ δύναμις ζῶσα.

Εἰς ΑΥΓΟΣ.

ΤΙΜΗΤΙΚΟΙ ΤΙΤΛΟΙ

Μεταξὺ βαρβάρων ἐθνῶν δὲν ὑπάρχουσιν οἰκογενειακὰ ὀνόματα· οἱ ἄνδρες γνωρίζονται διὰ τιμητικῶν τίτλων, διὰ τίτλων ἐκ μειονεκτημάτων ἢ διὰ τίτλων διδομένων αὐτοῖς λόγῳ ἀτομικῆς τιμῆς ἰδιότητος. Ἄνδρεις ἀνὴρ καλεῖται Λέων, θηριώδης καλεῖται Τίγρις, ἄλλοι λαμβάνουσι τὸ ὄνομα ἐπισήμου τιμῆς πράξεως τοῦ βίου αὐτῶν, ἢ ἐκ τιμῆς ἰδιάζοντος χαρ-

ὅστις φυλάσσεται διὰ τοῦ χειμῶνος. Ἡ ζωὴ ἐν τῷ δέντρῳ ὑπνώττει ὡς καὶ ἐν τῷ σπόρῳ, εἶναι δὲ ἔτοιμος νὰ ἐξυπνήσῃ ὅταν ὁ θερμὸς καιρὸς τῆς ἀνοιξίας ἐπέλθῃ. Κατὰ τὸν ὕπνον τοῦ δένδρου ἐν τῷ χειμῶνι, ὁ ζῶν ἐσωτερικὸς φλοιὸς καὶ τὸ ξύλον εἰσὶν ἀσφαλῆ, καλυπτόμενα διὰ τοῦ ἀξέστου ἐκείνου καλύμματος.

Ἐὰν ἐκβάλωμεν τὸν ἐξωτερικὸν φλοιὸν εὐρίσκωμεν τὸν νωπὸν καὶ ὑγρὸν ἐσωτερικὸν φλοιὸν· οὗτος εἶναι

ἀνήκουσιν εἰς θερμότερον κλίμα καὶ ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτοῖς τοιοῦτο κάλυμμα ὡς ἐχρειάζοντο ἐκεῖ.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΟΔΕΡΦΕΔΟΣ ΜΥΛΛΕΡΟΣ

Τοῦ περικλεοῦς τούτου ἀρχαιολόγου, οὗτινος τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν ἐτελέσθησαν τῇ 16 Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἐν τῷ Νέῳ Μουσείῳ τοῦ Βερολίνου στηθέντος ἀνδριάντος εἰς μνή-

Κάρολος Ὀδεφρέδος Μύλλερως.

ζῶν εἶναι πλήρης γυμῶ, συντελεῖ δὲ μεγάλως εἰς τὴν αὔξασιν τοῦ δένδρου διὰ τοῦ φλοιοῦ δὲ τούτου τὸ ἐσωτερικὸν ξύλον γίνεται.

Εἶδετε πολλάκις τὸν χειμῶνα μικρὰ δένδρα, καλυπτόμενα δι' ἀχύρου· γίνεται τοῦτο διότι εἶναι τρυφερὰ δένδρα μὴ εἰθισμένα εἰς τὸν ψυχρὸν καιρὸν

μην αὐτοῦ. Οὗτος ὡς γνωστὸν ἀπέθανεν ἐν Ἑλλάδι πρὸ 40 ὡς ἔγγιστα ἐτῶν καὶ ἐτάφη παρὰ τῷ Κολωνῷ. Ἐν τῇ τελετῇ τῶν ἀποκαλυπτηρίων γενομένη δημοτελῶς ἐξεφώνησε παναγυρικὸν ὁ Ἐρνεστος Κούρτιος, ἀρχαῖος, συμμαθητὴς καὶ φίλος τοῦ διαπρεποῦς Μυλλέρου.

Ο ΜΑΡΤΗΣ

Μάρτης εἶναι κάθε δέντρο
Μὲ κλαδάκια φουντωμένα
Χαιρετὰ τὴν ἀνοιξίαν
Τῶν πουλιῶν τὸν ἔρχομόν,
Πέρα ἐκεῖ στὴν πεδιάδα
Ὡ! ἴδτε ἕνα, ἕνα
Πῶς περίχτρον προβαίνει
Μὲ φτερούγισμα γοργόν.

Ἔτσι ἔρχεται καὶ φεύγει
Κάθε ἀνοιξίαν καὶ χρόνον,
Ἔτσι μοιάζει ἡ ζωὴ μας·
Ἐὰν τὸ πέρασμα πουλιτοῦ,
Τί καλά σ' εἰσὶναι ὅπου
Οὔτε πίκραις οὔτε πόνος
Τῇ ζωῇ του δὲν μαραίνει
Τὰ ὄνειρά του τοῦ νατοῦ.

— Ν. ΓΓΓΑΚΗΣ.

Ἀπὸ ἄλλα μέρη ἀκόμα
Ποῦ δὲν ἔλυσαν τὰ χιόνια
Κι' ὁ βορρικός ἀναστενάζει
Σ' τοῦ πέλαιου τὰ νερά,
Ταξιδιάρικα πετᾶνε
Τὰ τρελλὰ τὰ χελιδόνια
Σ' τὰ παλιὰ τους τὰ λημέρια
Σ' τὰ κλαδιά τὰ δροσερὰ.

ΠΕΡΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Ἰατρικὴ ἐπιστήμη καὶ ἐκπαίδευσις

Ἡ ὑγεία καὶ ἡ εὐπραγία τοῦ ἐργάτου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ πανταχοῦ, κατὰ πολὺ ἐπηρεάζονται ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος τῆς ἱατρικῆς, καὶ

πλειότερον αξίαν από τὸν ἐλάχιστον δεσμόν τῆς πατρικῆς οἰκίας; καὶ ἡ ἐλαφρότης τῆς νέας κόρης, ἥτις ἐνῶ βυθίζουσι, μετὰ χαριέντως πρὸς ἄλλους, δὲν τῇ ἀπευθύνουσιν ἐπαίνους ἢ τῇ προσηφένουσιν ἀνοδοδότην τινα, δύναται νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν σοβαρὰς ὑποσχέσεις διὰ τὸ μέλλον;

Ἐπανερχεται εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του. Εὕρισκε ἐπιστολὴν τινα τῆς ἀδελφῆς του· ἐπιστολὴν, φέρουσαν μαύρην φραγίδα. Ἡ καρδιά του πάλαι, τὸ πρόσωπόν του ὠχρῶν, κλείεται εἰς τὸ δαμάτιόν του καὶ κλαίει.

Ἡ δυστυχὴς αὐτοῦ μήτηρ ἀπέθανεν!

ΤΟ ΙΟΥΔΑΙΚΟΝ Ζήτημα Ἐν Ἀγερία:

Τὸ ἰουδαϊκὸν ζήτημα βαθμῶδόν κατέστη τὸ δυσχερέστερον πάντων τῶν διανοητικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα συγκινοῦσι τὴν Αὔστριαν. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1866, ὅτε ἴσα δικαιώματα ἐχορηγήθησαν εἰς πάντας, ἀδιαφόρως τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος, οἱ ἰουδαῖοι κατέκτησαν ὁλοσχερῶς τὴν χρηματικὴν ἀγορὰν, καὶ ὁ τρόπος τῆς συναλλαγῆς ὁ παρ' αὐτῶν ἐφαρμοζόμενος περιήγαγε εἰς πραγματικὴν ἀπόγνωσιν τοὺς κατέχοντας ἰδιοκτησίαν, καὶ ἔφραεν ὁλοσχερῶς σύγχυσιν εἰς τὰς ἠθικὰς ἀρχάς.

Ἡ Ἀφροσύργιος δυναστεία εἶναι τῶν ἐκτεθειμένων εἰς σημαντικὸν κίνδυνον. Ἡ ἰουδαϊκὴ τοκογλυφία κατέφαγεν ἄρδην τὴν Γαλικίαν καὶ τὴν Βουκοβίαν. Ἐπὶ πολλὰ ἤδη ἔτη οἱ φόροι ἐπὶ τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας ἠῆσαν κατὰ ὀκτὼ ἑκατομμύρια φλωρίνα ἔτησίως, τὸ δὲ τρίτον τῆς ἰδιοκτησίας ταύτης διατελεῖ εἰς χεῖρας τῶν ἰουδαίων, ἐνῶ ἐν τῇ Βουκοβίᾳ τὸ ἔτος 1877, 82 τοῖς ἑκατὸν τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθηκῶν, ἦσαν ἐγγεγραμμένοι ὑπὲρ τῶν ἰουδαίων. Ἡ εἰσαγωγή τοῦ δικαιώματος τῆς διανομῆς τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς αὐτῆς ἔθηκε τοὺς ἀπλοικοὺς χωρικοὺς ὁλοσχερῶς εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἰουδαίων τοκογλύφων· ὁ λαὸς ἐν ταῖς πόλεσι πάσχει ἐπίσης κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, καὶ ἡ πενία βραίνει γοργῶ τῷ βήματι.

Ἐν τῇ Γαλικίᾳ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν χωρικῶν τῶν πωληθειῶν διὰ δημοπρασίας ἦτο 164 τὸ 1867, ἀλλὰ μετὰ δώδεκα ἔτη ὁ ἀριθμὸς ἀνῆλθεν εἰς 3164 ἦτοι δωδεκαπλασίως, ἦσαν δὲ τὸ πλεῖστον οἱ ἰουδαῖοι οἵτινες ἐπροκάλουν τὰς ἐκποιήσεις ταύτας. Ὁ βουλευτὴς Δρ. Ροδζόβσκις, διεκήρυξεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι: «Ἐπάρχει ἐν μέσῳ ἡμῶν εἶδος δουλείας διὰ χρῆσιν, ὡς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ρώμῃ. Οἱ δούλοι δηλ. τῶν τοκογλύφων, οἵτινες ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου αὐτῶν πρέπει νὰ ἀγωνίζονται χάριν τῶν καταπιεζόντων αὐτούς». Ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ αὐτῶν χιλιάδες χωρικῶν μεταναστεύουσιν ἐκ Γαλικίας, οὕτω δὲ ἐλαττοῦνται αἱ παραγωγικαὶ δυνάμεις τῆς χώρας.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν Οὐγγαρίᾳ. Τὸ 1878 σχεδὸν 220,000 ἰδιοκτησίαι μετήλλαξαν χεῖρας. εἰς δὲ 16,000 ἐκ τούτων αἱ πωλήσεις ἦσαν ἀναγκαστι-

καί. Τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἰδιοκτησιῶν τούτων ἦλθον εἰς χεῖρας ἰουδαίων οἵτινες ἦσαν ἐνυπόθηκοι δανισταί. Ἡ Οὐγγαρία εἶναι νῦν μία τῶν χωρῶν ἐν ἣ τὸ μῖτος πρὸς τοὺς ἰουδαίους, δεικνύται κατὰ τὸν μᾶλλον ἐπικίνδυνον τρόπον. Ἐντὸς τῶν τελευταίων μηνῶν, εἰς ἰουδαῖοι τοκογλύφοι ἐφρονεῖσθαι καὶ ὁ βουλευτὴς Ἰστοκίης ἐπροκάλει ἐταιρίαν ἀντισηματικὴν ὅπως κατορθώσῃ κίνημα τὸ ὁποῖον ἡ οὐγγρικὴ Βουλὴ ἤδη ἔλαβεν ὑπὸ συζήτησιν. Ἐβδομήκοντα ὀκτὼ τοιαῦτα ἐταιρία ἐχηματίσθησαν. Μία ἐν Πέστη ἀριθμεῖ 2800 μέλη, ἀδιακόπως δὲ ὑποκάλπει τὴν φλόγα ἡ ἀντιουδαϊκὴ φιλολογία.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἀντιουδαϊκοῦ τούτου κινήματος εἶναι νὰ διεγείρῃ τὸ μῖτος τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν ἰουδαίων, ἀλλ' οὐχὶ νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν αὐτῶν. Ἡ ῥωμαϊκὴ ἔθεν καὶ προτεσταντικὴ ἐκκλησία ἔχουσιν ἐνώπιον αὐτῶν ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον εἰσέτι δὲν ἀριερώθησαν σπουδαίως.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τὰ καθημερινὰ ἔξοδα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Τουρκίας ἀνέρχονται εἰς 15,000 λίρας.

* * * Οἱ ἐν Γαλιίᾳ παρικοῦντες Ἕλληνες, κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν, εἰσὶν 892· εἰς αὐτῶν 580 εἰσὶν ἄρρενες, οἱ δὲ λοιποὶ 312 θῆλεις. Κατοικοῦσι δὲ ἐν μὲν τῇ Μασσαλίᾳ 390, ὧν 144 θῆλεις, ἐν δὲ τοῖς Παρισίοις 350, ὧν 110 θῆλεις, ἐν δὲ τῇ Ἀλγερίᾳ 83.

* * * Κατὰ τὸ ἔτος 1880 ἐδημοσιεύθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ 15,708 συγγράμματα ἐκ τούτων 14,293 ἦσαν νέα ἔργα καὶ 1415 ἀνατυπώσεις. 975 θεολογικὰ ἔργα ἐκ τούτων ἦσαν 708 νέα καὶ 267 ἀνατυπώσεις· μυθιστορήματα δὲ 380 νέα εἰς ὧν 200 ἀνατυπώσεις.

* * * Αὐτόγραφον τι τοῦ διασήμου Γάλλου κωμωδοποιῦ Μολιέρου ἐπωλήθη ἀρτίως ἐν Παρισίοις ἀντὶ 36 λίρῶν στερλίνων.

* * * Ἡλεκτρικὸς σιδηρόδρομος ἐν Βερολίῳ θέλει παραδοθῆ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς τούτου.

* * * Ἡ πρῶν αυτοκράτειρα τῶν Γάλλων συγγράπει ἱστορίαν τοῦ βίου καὶ θανάτου τοῦ αυτοκρατορικοῦ πρίγκηπος· ἐπίσης δὲ θέλει δημοσιεύσει καὶ «Σημειώσεις ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος Γ'».

* * * Διεθνὴς ἔκθεσις παρασκευάζεται ἐν Μαδρίτῃ διὰ τὸ ἔτος 1882.

* * * Εἰς τὴν χειροτεχνίαν τῆς δαντέλλας ἀσχολοῦνται ἐν Εὐρώπῃ 500,000 γυναῖκες.

* * * Δύο νέα αἰγυπτιακὰ πυραμίδες ἀνεκαλύφθησαν ἀρτίως ἐν Σακίραχ, πρὸς βορρᾶν τῆς προτέρας ἕξεως τῆς Μέμφιδος. Εἶχον ἀνεγερθῆ ὑπὸ δύο βασιλέων τῆς 5^{ης} Δυναστείας, οἱ ἐσωτερικοὶ τοῖχοι αὐτῶν καλύπτονται ὑπὸ πολλῶν χιλιάδων ἐπιγραφῶν.

* * * Τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1881 ἔχει δύο ἰδιαιτέρᾳ εἶτε εἰς ἀρχῆς εἶτε ἐκ τοῦ τέλους ἀναγινωσκόμενον μένει τὸ αὐτὸ εἰς τὴν ἀξίαν, τοῦτο δὲν συνέβη ἀπὸ τοῦ 1111 καὶ δὲν θέλει συμβῆ πάλιν εἰμὴ τὸ 8008. Πρὸς τούτοις εἶναι ἔτος τῶν «ἐννέα» ὡς τὸ 1863· οἱ δύο πρῶτοι καὶ δύο τελευταῖοι ἀριθμοὶ προστιθέμενοι ἀποτελοῦσι τὸν ἀριθμὸν 9. Οἱ δὲ τέσσαρες ἀριθμοὶ προστιθέμενοι ἀποτελοῦσι τὸν ἀριθμὸν 18—ἦτοι δις ἐννέα—οἱ δύο πρῶτοι ὡς κίνται ἀποτελοῦσι 18, καὶ οἱ δύο τελευταῖοι 81 ἦτοι ἐννᾶκις ἐννέα.